

Nam znana in neznana, v Podragi na Vipavskem (na terenu XV), avgusta 1958 (Foto M. Jagodic).

dovolj močan signal, da so se našla nujno potrebna sredstva. S tem se tudi nadaljuje in prehaja v novo kvaliteto življenjsko delo dr. Pavle Štrukelj, ki ga je zastavila pred davnimi leti in na katero je lahko ponosna.

Ralf Čeplak

ŠESTDESET LET PROF. DR. SLAVKA KREMENŠKA

Ob vsem tem, kar je bilo že zapisano ob jubileju prof. Slavka Kremenška, se ga na tem mestu spominjamo predvsem v zvezi z našo ustanovo.

Prof. Slavko Kremenšek je bil učitelj in mentor srednji in mlajši generaciji kustosov v našem muzeju.

Podobno kot z raziskovalnim je zavzet s pedagoškim delom. Večina danes delujočih slovenskih etnologov se je seznanila z etnologijo z njegovo pomočjo in podporo. Poslušali smo njegova predavanja in seminarje, ki jih je zasnoval kot sintetičen in problemsko bogat oris tokov v etnologiji.

Že med študijem smo spoznali, da ukvarjanje z etnologijo pomeni prof. Kremenšku pomemben del vsebine njegovega življenja in prav s svojo

zavzetostjo in privrženostjo stroki se je zapisal v spomin generacij etnologov, ki jih je vzgajal in učil.

Z njemu lastno ognjevitostjo in prepričevalnostjo nas je še študente znal pritegniti k skupnim akcijam slovenskih etnologov. Ko danes listamo po njegovi znanstveni beri, se nam pokaže v zanj značilni luči: nemalokrat nastopa kot koordinator v družbi drugih, in ne sam. Trudil se je namreč v slovenski etnologiji premagovati egoizem, zaprtost in poudarjal je pomen skupnega dela, združevanje moči in znanja, vanjo je vnesel ustvarjalni nemir, ki je takrat pomenil nekaj novega. In čeprav se vedno vsi ne strinjajo z njegovimi idejami, ne moremo prezreti premikov, ki so jih povzročile.

Prof. Kremenšek je bil tudi več let v uredniškem odboru naše revije Slovenski etnograf in je v njej objavljaval razprave in ocene. Iz njegove bibliografije je razvidno, da ga je tudi sicer zanimalo naše delo: pisal je ocene razstav, ki so bile v našem muzeju ali v muzeju neevropskih zbirk v Goričanah.

Na raznih posvetovanjih, okroglih mizah in kongresih, na katerih je bil govor o etnologiji v muzejih, se je vedno argumentirano oglašal k razpravi, kjer so se kresala mnenja in so se kdaj pa kdaj soočali nazori z bolečo ostrino. Pri teh razpravah se je spuščal v konceptualne in metodološke obrazce v etnološkem muzealstvu.

Posebno na medstrokovnih posvetovanjih, npr. leta 1980 o muzejski razstavi slovenske zgodovine (organizirala ga je Slovenska matica), je prof. Kremenšek jasno zagovarjal interese naše stroke v okviru drugih zgodovinskih znanstvenih disciplin in posebej poudaril, da pri sodelovanju pri velikih projektih, kot je stalna razstava o zgodovini Slovencev in kulture na Slovenskem, ki jo je takrat načrtoval Narodni muzej, ne more iti le za izposojajo etnološkega gradiva, ampak bi morali upoštevati etnološko problematiko, ki jo naša stroka označuje z načinom življenja. Sklope te naše problematike imamo, tudi po njegovi zaslugi, katalogizirane v obliki vprašalnic. Te so postale in bodo ostale pravi strokovni abecednik tudi za naše muzejsko delo.

Skratka, s številnimi presojami je prof. Kremenšek prispeval k razjasnjevanju temeljnih vprašanj, ki zadevajo tudi slovensko muzealstvo, in s tem neposredno prispeval tudi k razvoju etnološke muzejske misli na Slovenskem ter k pravilnejšemu obravnavanju oz. iskanju pravega mesta in vloge Slovenskega etnografskega muzeja v življenju naše družbe.

Veliko več bi lahko napisali ob predstavitvi osebnosti in dela prof. Kremenška, vendar s tem skromnim prispevkom nismo hoteli izmeriti vsega njegovega razdajanja, temveč smo le opozorili na nekatere vidike njegovega dela, ki so pripomogli k jasnejši identiteti naše stroke in tudi etnologije v muzeju.

Naša družina etnologov muzealcev mu za njegov rojstni dan čestita in mu želi še veliko ustvarjalnega nemira pri njegovem delu.